

هویت و مرگ

در هنر و عکاسی

احسان پاشا پور

هنر پارینه

سرشناسه	: پاشاپور، احسان، ۱۳۷۳
عنوان و نام پدیدآور	: هویت و مرگ در هنر و عکاسی/احسان پاشاپور.
مشخصات نشر	: تهران: هنر پارینه، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۰ ص: ۱۴/۵×۲۱/۵سم.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۷۱۳۵۲-۸ ریل ۴۰۰۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
موضوع	: عکاسی -- فلسفه
موضوع	: Photography -- Philosophy
موضوع	: هویت در هنر
موضوع	: Identity (Philosophical concept
موضوع	: عکاسان -- نقد و تفسیر
موضوع	: Photographers -- Criticism and interpretation
رده بندی کنگ	: TR۱۸۳

عنوان: هویت، مرگ در هنر و عکاسی

مؤلف: احسان پاشاپور

ناشر: هنر پارینه

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹ تیر ۱۰۰ نسخه

قیمت: ۴۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۷۱۳-۵۲-۸

طرح جلد: بابک تهرانی

آدرس: خیابان انقلاب، خ. فخررازی کوچه مهر پلاک ۲

تلفن: ۰۹۱۲۳۴۳۶۱۵۸-۶۶۴۱۱۰۵۶

فهرست :

۶	پیشگفتار
۹	فصل اول
۱۰	مقدمه
۱۲	هویت و سینما
۱۵	هویت و تاتر
۳۵	حفظ تاریخ
۳۵	ثبث مجرمین
۳۵	حفظ مرگ
۳۷	استگلیترو عکس جنایی
۳۸	مستندسازی عمومی
۳۳	فصل دوم
۴۵	مقدمه
۳۷	مرگ
۴۷	مرگ، رادیاز
۴۸	مرگ در شناسه و روانشناسی
۵۰	کلیفتون بالان
۵۰	هنر مرگ
۵۱	عکاسی و مرگ
۶	فصل سوم
۶	مقدمه
۶	سیندی شرمین
۳	شادی قدیریان
۸۰	بخش سوم
۸۴	منابع
۸۵	مجموعه عکس

پیشگفتار

هویت چیست؟؟ هویت چگونه شناخته میشود؟ و چرا وجود این ها ابتدایی ترین سوال ها را درباره هویت و معنا و مفهوم آن به وجود می آورد، اما بیش از هر چیزی آنچه ما را با هویت مانوس و آشنا میکند مجموعه ای از گروه ها و افراد هستند که به وسیله شرایط جغرافیایی، محیطی و اجتماعی و بنابر انتخاب سلايق و مکتب های فکری و دینی، وجه و زبان آدم ها با ما در یافتن بخشی از هویت خویش بر یکدیگر قسمتی از آن همراه میشوند.

احساسی که مشاهده انسانی مجهز به دوربین عکاسی (یا به عبارت دیگر یک دوربین عکاسی مجهز به انسان) ایجاد میشود احساس "انسانی در کمینگاه است." این همان حرکت دیرینه ی تاریخ در پی دوران ما قبل تاریخ در جنگل، دشت و صحراست. با این نفاذ که عکاس طعمه اش را در دشت های فراخ نميجرد. بلکه در جنگلی مصنوعی دنبال میکند. مقاومت فرهنگی و سرطانی شباهت فرهنگی در پی دارد که رد پایش را میتوان در این دوران فرهنگی از عمل عکاسی بازخواند در واقع این همان چیزی است که باید از خود عکس نیز باز خوانده شود.

امکانات موجود در برنامه های دوربین پایان ناپذیرند. در واقع نمیتوان از تمام آنچه که قابل عکاسی است عکس گرفت. قدرت تخیل دوربین فراتر از قدرت تخیل یک

عکاس و حتی مجموعه تمام عکاسان است و این دقیقاً چالشی است که عکاس با آن رو برو است. برخی از بخش های دوربین تا کنون مورد کاوش قرار گرفته اند. درست است که هنوز هم میتوان در آن بخش ها عکس های جدیدی گرفت ولی آنها محتوی جدیدی برای ارائه به مخاطب ندارند و مشابه عکس هایی که تا کنون دیده ایم خواهند بود. عکاسی که مورد نظر این جستار است همواره در پی امکانات کشف نشده در برنامه عکاسی و عکس های آموزنده و ذهنی است که تا کنون دیده نشده اند او این حالات را در جهان خارج نمی جوید زیرا جهان آنها بهانه ای می انگارد برای به وجود آمدن این حالت تازه در میان امکاناتی که در برنامه دوربین وجود دارد به دنبال آنها می گردد.

عکاسی از این نظر ورای تمایز دیرینه میان واقع گرایی و آرمان گرایی قرار دارد: واقعیت نه جهان خارج است نه مفهوم موجود در برنامه ی دوربین، تنها واقعیت موجود عکس است، جهان و برنامه ی دوربین تنها پیش

نیازهایی برای عکس هستند. امکاناتی که باید تحقق یابند. اینجا با بردار معکوس سر و کار داریم: آنچه که حقیقی است مدلول نیست بلکه دال اطلاعات و نماد است. این واژگونی ویژگی تمام دستگاه ها و در کل ویژگی جهان پسا صنعتی است.

www.ketab.ir